

ምነው ?

የልቡ ምት ጨመረ ፤ ትንፋሽም አጠረው ፤ ሰነዘረ ! ሊጨርሰው ሊገላገልና ሊገላገል ፤ እርሱም ሊገላገል ። ክፉ ጊዜ ፥ ክፉ ሰዕት ፥ ክፉ ትዕዛዝ ፤ ጨብጦ ባዶ ፤ ወልዶ መና ላለማሳደግ ፤ ላለማጎልመስ ፤ ላለመዳር ላለመኳል ፤ ክፉ ፤ እጅግ ክፉ ።

በእጅግ ያለው ወንጌል

የመዳን ቃል	ይሁዳ 3
የዘላለም ሕይወት ቃል	ዮሃ 6 ፥ 68
የተወደደ ቃል	መዝ (119) ፥ 97
ለትምህርትና ለምክር የሚሆን ቃል	1 ጢሞ 6 ፥ 3
የሚፈለግና የሚደረግ ቃል	ዕዝ 7 ፥ 10
የሚጠበቅ ቃል	1 ጢሞ 6 ፥ 20
	1 ዮሃ 2 ፥ 5

መሆኑን ያውቃሉ ? ካወቁ ምን ያህል ጊዜ ይሰጡታል ? እርሱ ፥ በሰጡት ልክ ራሱን ይሰጥታልና ይበርቱ ፤ ያጥኑት ።

“ ከወንጌል ጥቂትም ” ጥቂት እየሞከረች ያለችው ጥቂት እገዛ ካደረገው ብላ ነው እንጂ ፥ እርስዋ በፍፁም ፤ በፍፁም መፅሀፍ ቅዱስምን አትተካምና እለት እለት መፅሀፍ ቅዱስምን እንዲያጠኑ ታበረታታለች ።

አዎ ! የልቡ ምት ጨመረ ፤ ትንፋሽም አጠረው ፤ የሰው ያለህ ! የገላጋይ የአስጥሎኝ ሲቃ ፤ ጩኑት ፤ ድምፅ በሌለበት ። ነደደ ወስጡ ፤ ተቃጠለ አንጀቱ እንባ ሳግ ተናነቀው ኡ ! አለ ወስጡ ጮኅ ።

አብርሃም ! አብርሃም ! በብላቴናው ላይ እጅህን አትዘርጋ ! አንዳችም አታድርግበት ። የሚል ድምፅ ከላይ ከሰማይ መጣ ። አብርሃምም አይኑን አነሳ በኋላውም እነሆ አንድ በግ በዱር ወስጥ ቀንዶቹ በእፅ ሳቤቅ ተይዞ አየ ። (ዘፍ 22 ፥ 11-13)

መተኪያ ፥ ለአብርሃም ልጅ ለይስሃቅ የሚሆን አንድ በግ ተገኘ ፤ ለልቡ ሀዘን ፤ ለዕንባ ለሳጉ ፤ ለጩኑቱ ለሰቆቃው ። ጩኑቱ ተሰማለት ፤ ተደመጠለት መተኪያ ተገኘለት ይስሃቅ

(ሉቃ 22 ፥ 42) “ አባት ሆይ ፥ ብትፈቅድ ይህችን ፅዋ ከእኔ ወሰድ ” ብሎ ቢጣራ ፤ ቢጮህ በእንባ ምነው ሰሚ ጠፋ ፤ አድማጭ ። ምነው ? አባት በልጁ ጨከነ ፤ እንባ ፥ የደም ላቡን እያየ ዝም ፤ ፀጥ አለ ።

የይስሃቅ ፅዋ ሲወሰድ ምነው ? የየሱስን የሚወስድ ጠፋ ? ምነው ሀገር ዝም ፤ ፀጥ አለ ። ምነው ምድር ጨለመች ፤ አላየሁም አልሰማሁም ፤ አለች ።

“ በእውነት ደዌአችንን ተቀበለ ፥ ሕመማችንንም ተሸክሞአል ፤ ስለ መተላለፋችን ቆሰለ ፥ ስለ በደላችንም ደቀቀ ፤ የደሕንነታችንም ተግሳፅ በእርሱ ላይ ነበር ። በእርሱም ቁስል እኛ ተፈወስን !! ”

ኢሳ 53 ፥ 4-5
 “ እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ፅድቅ እንሆን ዘንድ ኋሊያት ያላወቀውን እርሱን ስለ እኛ ኋሊያት አደረገው ”
 2 ቆሮ 5 ፥ 21

እሳይ የኔ መተኪያ ፥ እሳይ የደሕንነቴ ጌታ ! እሳይ !

ይህ ኢየሱስ የእርስዎን ነው ?

የታጠበ መረብ

የሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 5፥1-8

ጌንሳሬጥ ባሕር ዳር መጣ ፤ አላማውን ሊፈፅም ፤ ወንጌልን ለማብሰር ። ሌላ ጉዳይ የለውም ከወንጌል የተለየ ፤ ህይወት የሚሰጠውን ዘለአለማዊ የሚያደርገውን ፤ ከሞት ወደ ሕይወት የሚያሻግረውን ወንጌልን ያስተምራል ፤ ይሰብካል ።

በባሕር ዳር ፤ በነፋሻው ስፍራ ፤ በማለዳ ደረሰ ። ምድር በፀሐይ ብርሐን ስትሞብ ፤ የሰው ተስፋ ለምልሞ ፤ ትላንትናውን እረስቶ አዲስ ቀን በአዲስ ሲጀምር ጌታ ወንጌል ይዞ መጣ ።

በሙያው የተካኑት ለዘመናት ፤ ዛሬ ያልሆነላቸው ያልሰመረላቸው ፤ ድካም የተጫናቸው እነ ጴጥሮስ መረብ ሲያጥቡ የወሰጣቸው ተስፋ ተሟጦ ፤ ፊታቸው ቅጭም ብሎ ። አዝነው ተክዘው ።

መረብ አጠባ ፡- ለምን መረብ አጠባ ? ለሊቱን ሙሉ ካላጠመዱ ፤ አንድም አሳ ካልያዙ ፤ ለምን መረብ አጠባ ? ደርሶ ድካም እንደገና ፤ መረብ አጠባ ።

መረብ ከባሕር ከወጣ በኋላ ፤ አገልግሎቱን ከጨረሰ በኋላ ካልታጠበና ተዘርግቶ ካልተወጠረ እርስ በርሱ ይያያዝና ለነገ የማይጠቅም እቃ ይሆናል ። ጴጥሮስ ያንን ያውቃል ፤ ለዘመናት አድርጎታል ለዚህ ይሆን መረብ አጠባ ?

ምነው ተስፋ አልቆረጠ ? ቀሎት ነው ለሊቱን ሙሉ መድከሙ? ማለዳ መረብ ማጠቡ ? ምን ስርቶበት ያጥበዋል ? ቢተወደ ፤ እርግፍ አድርጎ ፤ ቢያርፍ ቢገላገል ምን አለ ?

ጌንሳሬጥ ሲመጣ ጌታ ፡- ታጥቦ ለሚቀጥለው አገልግሎት ያልተዘጋጀውን መረብ ወደ ባህር ይጣል ዘንድ ያዝ ይሆን ? ምን ይመስሎታል ?

አሳ የለም ዛሬ ፤ ለሊቱን ሙሉ ደከምን ፤ ለምንል ፤ ጴጥሮስ ከኔ ተማሩ ይለናል ። መረቤን ወደዚያ ወርደው ለመሄድ እኔም ትንሽ ነበር የቀረኝ ፤ ግ-ን- ነገ ፤ ግድ የለም ፤ ነገ ብዬ መረቤን ለነገ ሳዘጋጅ ዛሬ ኢየሱስ መጣ ነው የሚለን ፤ አወን ዛሬ ----መረቤም ሞላ ።

ለምን ተስፋ ይቆርጣሉ ? ይልቅ መረብዎ የታጠበ የተዘጋጀም ይሁንልዎ ።

ባልተዘጋጀ አይሰራምና ።

“አንተ ሰይፍና ጦር ጭሬም ይዘህ ትመጣብኛለህ ፤ እኔ ግን ዛሬ በተገዳደርከው በእግዚአብሔር ስም እመጣብሁለሁ ” 1ሳሙ 17፥45

ብሎ ጎልያድን ያህል ጀግና በጠጠር ዘረረው ፤ ወደቀ ፤ ህዝብ ጉድ አለ ፤ አልጠበቁም ይህ ይሆናል ብለው ፤ ፍርሀት ጭንቀት በነገሰበት በዛ በሳኦል ጦር መካከል ድንገት ተገኝቶ ታደጋቸው ባምሳኤ ታምኖ ነፃ አወጣቸው ።

ምድር ተደንቋልና ፤ ከምርኮ በኋላ ዳዊትን ወሰዱት ሳኦል ፊት አቀረቡት ፤ አወን ከዛን ጊዜ ጀምሮ 1ሳሙ 18፥1 “ የዮናታን ነፍስ በዳዊት ነፍስ ታሰረች ዮናታንም እንደ ነፍሱ ወደደው ”

ለምን ? ለምን ዮናታን ዳዊትን እንደነፍሱ ወደደው ? በጀግንነቱ ነው ? ምን ይላሉ እርስዎ ?

ፍልስጥኤማውያን የእስራኤልን ልጆች የሚያስጨንቁት አያሌ ጊዜ ነውና ከዚህ በፊትም እስራኤልን አስጨነቁ ፤ ሕዝቡ ሸሸ ተሸሸገ ፤ ሮጦ ከጦሩ ሜዳ አመለጠ ፤ ሳኦል ፈራ ምድር ተንቀጠቀጠች በዚህ ጊዜ አንድ ጎበዝ አንድ ጀግና ና ! አለ 1ሳሙ 14፥6

“ በብዙ ወይም በጥቂቱ ማዳን እግዚአብሔርን አያስቸግረውምና ፤ ና ! ” ብሎ በአምላኩ ታምኖ ድልን ለእስራኤል ልጆች ያስገኘው ይሄ ዮናታን ነበር ።

ዮናታን ዳዊትን ወደደው ። ለምን ? እርሱ በሚታመንበት እግዚአብሔር የሚታመን ፤ ጉልበቱና ደገፋው የሚያደርግ አንድ ሰው ድንገት ተገኝቷልና ዮናታን ወደደው ፤ አፈቀረው ፤ ነፍሱም በዳዊት ነፍስ ታሰረች ።

ተወዳጁ ፤ ተፋቀሩ ፤ ተያያዙ ፤ አንድ ሆኑ ። ወዳጅ ፡-1ሳሙ 23፥16 ዳዊት በንጉስ ሳኦል እጅ እንዳይሞት በሸሸና በጥሻ ወስጥ በተሸሸገ ጊዜ ዮናታን “ ወዳጅ ” መጣና በእግዚአብሔር ላይ ባለው እምነቱ እንዲበረታ አበረታታው ።

ዮናታንና ዳዊትን ያወዳጃቸው በአምላካቸው ላይ ያላቸው ፅኑ እምነት ነው እንጂ ሌላ እንዳልሆነ ግልፅ ነው ።

እርስዎስ ከወዳጅ በምን ተወዳጁ ????

የእርስዎ ንደኛ ከአምላክዎ ጋር እንዴት ነው ?????

እርስዎስ?????

ሮቤል !

ልክ ነው ! የመጀመሪያ ልጅ በመሆኑ ብቻ ፤ ኅላፊነት ግዴታም አለበትና (ዘፍጥ 30÷14) ወጣ ሂደ ፤ በጎዘን ለቆዘመችው ፤ ወዳ ላልተወደደችው ፤ አፍቅራ ላልተፈቀረችው ለእናቱ ለልያ እንኮይ ይዘላት በመምጣት የተሰበረ ልብዋን ፈወሰው ፤ አከመው የበኩር ልጅነቱን ግዴታ ተወጣ ።

የያዕቆብና የልያ የመጀመሪያ ልጅ (በኩር) ፤ የደስታቸው መጀመሪያ ፤ የቤታቸው ማሞቅያ ሮቤል ፡- (እግዚአብሔር መከራዬን አይቶአልና) ስትል እናቱ የሰየመችው ሮቤል ፡- ወንድ መመኪያ ፤ መታመኛ የቤቱ ፤ የሀብቱ ወራሽ ፤ የስማቸው መጠሪያ ፤ ምሳሌ ፤ ክብር ፤ ጌጣቸው ሮቤል ።

ሮቤል ! የያዕቆብን ቤትና ልብ አሞቀው ፤ አሳመረው ። ደስታንም ለቤቱ ጨመረ ። ወንድሞች ተወለዱለት ፤ በዙለት በታላቅነቱ ከበረ ፤ ደስ ተሰኘ ። እርሱ ነውና መሪያቸው ፤ ምሳሌአቸው አለቃቸው ባለሙብት ወራሽ ።

አስሩ ወንድሞቹ በዮሴፍ ላይ መክረው ሊገድሉት በቆረጡ ጊዜ (ዘፍ 37 ÷ 22) ደም አታፍስሱ በማለት እንዳይገድሉት መከራቸው ለአባቱ ሊመልሰው ወደአልና ። ዋወ ! ታላቅ ፤ ዋወ ! ሮቤል ትልቁ የቤቱ ለወንድሙ መሟገቱ ። እሰየው ! ነው ።

አባትየው ያዕቆብም የመሞቻው ስዕት በደረሰ ጊዜ ፡- በረከቱን ሊሰጣቸው ፤ ሊያወርሳቸው ሰብስቦ (ዘፍ 49 ÷ 3)

ሮቤል ፡-

አንተ በኩር ልጄና ኅይሌ
የጉብዝናዬ መጀመሪያ ነህ
የክብር አለቃ ፤ የኅይል አለቃ

በማለት በእርግጥም ክብሩንና አለቅነቱን በወንድሞቹ መካከል ሲገልፅ ማንኛውም አባት ለበኩር ልጁ መስጠት የሚገባውን ክብርና ሙገሳ ባለመንፈግ ሲሆን (ዘፍ 49 ÷ 4) ስንደርስ

ሮቤል ፡-

እንደ ወሀ የምትዋልል ነህ
አለቅነት ለአንተ አይሁን
ምክንያቱም ፡- ወደ አባትህ መኝታ ወጥተህልና
አረከሰኝው ወደ አልጋዬም ወጣ

በማለት (ዘፍ 35 ÷ 22) ያደረገውን የዝሙት ሀጢያት በማስታወስ ብኩርናውን ከለከለው ፤ ነፈገው ፤ ወሰደበት ፤ አሳፈረው አዋረደው ሮቤል ፡- ዝሙት ዋጋ አስከፈለው ፤ ታላቅ ክብሩን አሳጣው ፤ ዋ ! ወ.

“ ከሴት ጋር የሚያመነዝር አእምሮ የጎደለው ነው እንዲሁም የሚያደርግ ነፍሱን ያጠፋል። ቁስልንና ወርደትን ያገኛል። ስድቡም አይደመስስም ። ” ምሳሌ 6 ÷ 32 - 33 ለዚህ ይሆን ?

የደም እጅ

ንጉስ ሳኦል ባለመታዘዙ ምክንያት መንግስቱ እንደሚወሰድበት ሲነገረው እግዚአብሔር እንደ ልቡ የሚሆን ሰውም እንዳዘጋጀ በመግለፅ ያም ሰው ዳዊት እንደነበረ (1ሳሙ 13 ÷ 14) ተፅፎልናል ።

ለእግዚአብሔር እንደ ልቡ የሚሆን ሰው ፤ የሚቀናበት ሰው ነው ። 1ሳሙ 24 እና 26 ዳዊት ሳኦልን በአመቺ ስፍራ ፤ ሊገድለው በሚችልበት ስፍራ አገኘው ነገር ግን ሳይገድለው የቀረው “ እግዚአብሔር የቀባው ላይ እጄን አላነሳም በማለት ነበር ”

ዳዊት ከበግ እረኝነት እግዚአብሔር ራሱ አንስቶ ንጉስ ያደረገው ሰው ፤ አንበሳና ድብ በጎቹን ለመንጠቅ ይመጣ ነበር እኔም በአምላኬ ስም አስጥለው ነበር ። አንተ ጭሬና ጎመድ ይዘህብኝ ብትመጣ እኔ አንተ ዛሬ በተገዳደርኝው በአምላኬ በእግዚአብሔር ስም እመጣብኝለሁ ብሎ ጎልያድን ያህል ጀግና የዘረረው በአምላኩ ስም ታምኖ ነበርና እውነትም እንደ እግዚአብሔር ልብ የሚሆን ሰው ያሰኘዋል ።

እስራኤልን አንድ ለማድረግ ባደረገው ፍልሚያ ሁሉ አምላኩ እግዚአብሔርን ቀድሞ እየጠየቀና እያስከተለ ድልን በመቀዳጀት አንድነትን ያመጣ ዳዊት ፤ እልፍ ገደለ የተባለ ዳዊት ፤ የእግዚአብሔርን ታቦት ወደ እየሩሳሌም በክብር ያመጣ ዳዊት ፤ የእግዚአብሔር ቤት ስራ ላይ ግን (2ሳሙ 7÷1-17) ተከለከለ ።

እንደ እግዚአብሔር ያለ ልብ ያለው ሰው እንዴት ይከለከላል ? በውኑ እግዚአብሔር ከዳዊት ጋር አይደለምን ?

እጅ ደግሞ ሰው በእግዚአብሔር ቤት ዉስጥ ስራ እንዳይሳተፍ ለምን ተከለከለ ? ደም አፍሳሽ በእግዚአብሔር ቤት አገልግሎት ዉስጥ እንዳይሳተፍ ለትምህርት ተፅፎልን ይሆን ?

ምን ያህል በእግዚአብሔር የተወደዱ ቢሆኑ ፤ ምንም ያህል እግዚአብሔርን በመታመን የሚኖሩ ቢሆኑ የቤቱን ስራ በተመለከተ ግን እግዚአብሔር እንዲህ ይላል እኔ ሳንተ ቤት እሰራልኋለሁ እንጂ አንተ ለኔ ቤት ስራ አትሆንም እጅ ደግሞ ነህና ።

ስለዚህ ተወ. ወንድምህን አትግደለው !!!!!!!

እጅህን ከደም ከልክለው ።

አይመስልዎትም ?

ቲቶ ምዕራፍ 2 ፡ 11-13

“ ሰዎችን ሁሉ የሚያድን የእግዚአብሔር ፀጋ ተገልጿል ። ይህም ፀጋ ኋላውን ተኝነትንና አለማዊ ምኞት ክደን የተባረከውን ተስፋችንን እርሱም የታላቁን የአምላካችንንና የመድሀኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር መገለፅ እየጠበቅን ራሳችንን በመግዛትና በዕድቅ እግዚአብሔርንም በመምሰል በአሁኑ ዘመን እንድንኖር ያስተምረናል ።”

ስለዚህ ፀጋ እግዚአብሔር ሊመሰገን ይገባዋል ። ሰዎችን ሁሉ ለማዳን የተገለፀ ፀጋ ነውና ። ለ-ደ-ሀ-ን-ነ-ት

1. ይህ ፀጋ ነው ኅሊዎተኝነትንና አለማዊ ምኞትን እንድንክድ የሚያደርገን ።
2. ይህ ፀጋ ነው የኢየሱስን መገለፅ እየጠበቅን እንድንኖር የሚያስተምረን ።
3. ይህ ፀጋ ነው ራሳችንን እንድንገዛ የሚያስተምረን ።
4. በዕድቅ እንድንኖርም የሚያስተምረን ይሄው ፀጋ ነው ።
5. እግዚአብሔርንም በመምሰል እንድንኖር የሚያስተምረን ሌላ ሳይሆን ይሄው የእግዚአብሔር ፀጋ ነው ።

ለዚህ ነው ፡-“ፀጋው በእምነት አድኖአችኋልና ፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም ፤ ማንም እንዳይመካ ከስራ አይደለም ።” ኤፌ. 2 ፡ 8

ይህን የመሰለ የእግዚአብሔር ፀጋ ሳይ ምንም አለመጨማመር ነው ።

ዝም ፤ ፀጥ ፤ እረጭ ብሎ በፊቱ መቀመጥ !
አ---ይ---መ---ስ---ል---ዎ---ት---ም ??

በወደድሁ ነበር

(ዘፍ 17 ፡ 18)

ከሳራ ሳይሆን ከአጋር በተስፋ ቃል ሳይሆን በስጋ የተወለደ “እስማኤል በፊትህ ቢኖር በወደድሁ ነበር ” ።

ለአብርሃምና ለሳራ እግዚአብሔር ልጅን እስጣሊሁ ባለው መሰረት (ዘፍ 15) ሲጠብቁ ፤ ጥበቃው ስላሰለቻቸው በምክክርና በስምምነት ወደወ ከእግዚአብሔር ሀሳብ ወጭ በመሄድ አብርሃም ከሰራተኛው ከአጋር እስማኤልን ወለደ ።

አብርሃም ይህንን ከአምላካቸው ሀሳብና እቅድ ወጭ የተወለደውን እስማኤልን ከአስራ አምስት አመት በላይ በማሳደግ ማጎልመሱ ሳያንስ ዛሬ እግዚአብሔር አምላካቸው እንደ ተስፋ ቃሉ ልጅን ሲሰጣቸው ሲመጣ አብርሃም “ እስማኤል በፊትህ ቢኖር በወደድሁ ነበር ” አለው ።

እባክህን እግዚአብሔር ሆይ ! ይህንን እስከዛሬ ያሳደኩትን ሀጢአትን ባርክልኝ ፤ አሳድጌዋለሁና ወድጄዋለሁና ያንተ ይቅርብኝ ይህን በስጋዬ ፈቃድ ያመጣሁትን ልጄን ባርክልኝ ፤ ይስህቅ ይቅርብኝ ።

የዛሬ አብርሃሞች ፡ ሀጢአትን የምናሳድግ ።

የዛሬ አብርሃሞች ፡ ሀጢአትን በንስህ ሳይሆን ፤ ለባርክልኝ ወደ ጌታ የምናመጣ ።

የዛሬ አብርሃሞች ፤ ጥበቃ የሰለቸን ፤ ሌላ መንገድ የምንሻ

አብርሃም አንዳች ያስተምረን ይሆን ?

መፅሀፍ ቅዱስ

ሁሉ ሀጢአትን ሰርተዋል ሮሜ 3 ፡ 23

የሀጢአት ደግሞ ሞት ነው ሮሜ 6 ፡ 23

የሀጢአትን ሞት ክፍያ ኢየሱስ ወስደ ሮሜ 8 ፡ 1-2

ሀጢአት እያወቅን አ ናድርግ ያዕ 4 ፡ 17

ጌታ ይቅር ሊለን የታመነ ነው 1 የሀ 1 ፡ 8-9

ይለናል !

ይሄው መፅሀፍ

የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደ ሆናችሁ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንዲኖርባችሁ አታውቁምን ?

1ቆሮ 3 ፡ 16

ወይስ ስጋችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት በእናንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደሆነ አታውቁምን ?

1ቆሮ 6 ፡ 19

የጠራችሁ ቅዱስ እንደ ሆነ እናንተ ደግሞ በኑሮአችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ ።

1ጴጥ 1 ፡ 16

ይለናል !

ሕዝቤን ልቀቅ ! አገልጋዬ ነወና ። ለእኔ የተለየ ነወና ሕዝቤን ልቀቅ ! ላወርሰዉ ያለኝ ምድር አለና ፤ ሕዝቤን ልቀቅ ። ፈርኦን ይህንን አምላካዊ ትዕዛዝ እንቢ በማለቱ በእርሱና በሕዝቡ ላይ ታላቅ መቅሰት ወረደባቸዉ ፤ ተጨነቁ ፤ ተሰቃዩ ፤ እራታ ሆነ ።

በምድረ ግብፅ ያለዉ ዉሀ ሁሉ ደም ከመሆኑ የተነሳ ግብፃዊያን የሚጠጡት ዉሀ ሳይኖር ሰባት ቀን አለፈ ።

(ዘፀ 7 ÷ 25) ፈርኦን እንቢ ፤ ሕዝቡን አለቅም አለ ። በምድረ ግብፅ ጓጉንቸር (እንቁራራት) ዘነበ ። በቤት ፤ በዉጭ ጓጉንቸር በምግባቸዉና በመጠጣቸዉ ጓጉንቸር ።

ግብፃዊያን እጅግ ተጨንቀዋልና ጨነት ብቻ ሆነ ለቅሶና እንባ ግብፅን ሸፈነ ። ፈርኦን ሙሴንና አሮንን አስጠርቶ (ዘፀ 8 ÷ 8) ጓጉንቸሮቹ ከእኔ ከሕዝቤም እንዲያርቅ ወደ እግዚአብሔር ፀልዩልኝ ፤ ለእግዚአብሔር ይሰዋ ዘንድ ሕዝቡን እለቅቃለሁ አላቸዉ ።

ፀልዩልኝ ፤ ጓጉንቸሩን ያመጣዉ ጌታ ፤ ሊያስወግደዉም ይቻለዋልና ፤ እርሱ ብቻዉን ሀያል ነወና ፀልዩልኝ ፤ ማልዱልኝ ፀልዩልኝ ፤ የሙሴ መልስ በጥያቄ ነበር ። ጓጉንቸሮቹ ከምድርህ እንዲወገዱ መቼ ልፀልዩልህ ?

ፈርኦን :- እነዚህ ጓጉንቸሮች እኔንና ሕዝቤን አስጨንቀዋልና ከእነርሱ ጋር አንዲት ደቂቃ በተጨማሪ መሆን ስለማልፈልግ “ አሁን ” ፀልዩልን ከማለት ይልቅ “ ነገ ” ፀልዩልን ማለቱ ፤ አንድ ተጨማሪ ቀን ከጓጉንቸሮቹ ጋር ልደር ማለቱ የሚያስደንቅ ቢሆንም ፤ ትምህርቱ ለእኛዉ ነዉ ።

መንፈሳዊ ሕይወታችንን ፤ ዕድገታችንን ፤ ትዳራችንን ቤታችንን ፤ አገልግሎታችንንም እየበላ ያለዉን “ ጓጉንቸር ” መሰል ነገር እያወቅን ፤ ወደንና ፈቅደን አቅፈን በመያዝ “ ነገ ” ነገም ሲመጣ ሌላ “ ነገ ” ለምንል “ ዛሬ ” ፀልዩን በንስሀ እናስወግደዉ ዘንድ ለምክር ተፃፈልን ። “ ዛሬ ” አወን “ ዛሬ ”

ዉብ ነዉ ፤ ያማረ ቢሆንልን ፤ በየለቱ ቢሳካልን ፤ ነገር ቢሰምርልን ፤ በር ቢከፈትልን ። የተከፈተ በርን እግዚአብሔር ቢያደርግልን የማንወድ የለንም የተከፈተ በር ፤ በትዳራችን ፤ በስራችን ፤ በትምህርታችን ፤ በየለት ገጠመኞቻችን የተከፈተ በር ፤ በር ፤ በር ፤ በር ----

ወዲህና ወዲያም ተመለከተ ፤ ማንንም አላየም ፤ ግብፃዊዉንም ገደለ (ዘፀ 2 ÷ 12) የተከፈተ በር ማንንም ተመልካች ፤ እማኝ የሌለበት ክፍት በር ጠላትን ለመበቀል ወገንን ለማስደሰት አመቺ ጊዜና ሰዕት ።

የተከፈተ በር ሙሴን 40 አመት በምድረ በዳ አንከራተተዉ ። በር ! ያዉም የተከፈተ በር ፤ አመቺ ሰዕት ፤ ግሩም ወቅት ። ነገር ግን እግዚአብሔር የሌለበት በር ፤ ክፍት በር ፤ መልካም ሽጋ የሚመስል በር የተከፈተ በር ።

ዉበትን ተላብሳለች ፤ በእርግጥም ዉብ ነች ያማረች ፤ የተዋበች ዞር ፤ ዞር ፤ ሰዉ የለም ታዛቢ ዋዉ ! የተከፈተ በር ፤ ጠየቀና ማንነትዋን አስመጣት በስዉር ፤ ማንንም በሌለበት ወሰዳት ፤ የራሱ አደረጋት ። (2 ሳሙ 11 ÷ 1-) ዳዊት በዘመኑ መከራን አየባት ። የተከፈተ በር ጌታ የሌለበት ።

ከምድር ሊያስወግደዉ በሚችልበት ሁኔታ ተገናኘዉ ፤ ወዳጆቹም “ እነሆ እግዚአብሔር ጠላትህን በእጅህ አሳልፌ እስጠዋለሁ ፤ በአይንህም ደስ የሚያሰኝህን ታደርግበታለህ ብሎ የነገረህ ቀን እነሆ ዛሬ ነዉ ” (1 ሳሙ 24 ÷ 4) የወደድከዉን አድርግበት (ግደለዉ) አሉት ። እዉነትም የተከፈተ በር ፤ ወለል ያለ ፤ አመቺ ሰዕት ለመግደል ለመበቀል።

ዳዊት ግን :- በሩ የተከፈተ ነዉ ፤ ሁኔታዉ የተመቸም ነዉ ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር የለበትምና አላደርገዉም ፤ አልሞክረዉም አለ ። ጠላቱን በአመቺ ስፍራ አግኝቼዋለሁ ልገድለዉ አቅምም ነበረኝ ፤ ግን በዚያ ስፍራ እግዚአብሔርን አላየሁትምና አላደርገዉም ፤ አልሞክረዉምም ።

በተከፈተ በርም በእርግጥ እግዚአብሔር አለበትን ? ብዙዎቻችን የተከፈተ በር በር ስናይ የአምላካችንን በበሩ አለመገኘት ሳናስተዉል ችግር ዉስጥ እንገባ ይሆንን ?

አያሌ ያማሩና የተዋቡ ክፍት በሮች ፤ ባዶ በሮች ለማጥመድ ሆን ብለዉ የተከፈቱ ዉብ በሮች አሉና ጠንቀቅ ነዉ !

እነዚህ እነማን ናቸው ?

ዘፍ 48 ÷ 8

ከላይ እስከታች ገልጫ ሳያደርጋቸው እንዳልቀረ እርግጥ ነው ። በገፅታ ፣ በአቋማቸው ። በአለባበስ ፣ በእይታቸው ። ሌላ ፣ ፍፁም ሌላ ናቸውና ግር ተሰኘ ። እንደለመደው ፣ እንዳደገበት የወጣቶች ገፅታ ፣ እይታ የላቸውምና “ እነዚህ እነማን ናቸው ? ” አለ ያዕቆብ ።

“ እነዚህ እነማን ናቸው ? ” ግር የሚያሰኙ ፣ እኛን የማይመስሉ ከኛ ለየት ያሉ ። የእኛም የየለት ጥያቄ ነው ። ለየት ያለ ስናይ ፣ ካደግንበትና ከተለማመድነው ወጭ ሌሎች ሲያደርጉ ስናስተውል ፣ እንጠይቃለን “ እነዚህ እነማን ናቸው ” እንላለን ።

ያዕቆብ ፡- የሴፍን ከወንድሞቹ ይልቅ ይወደደው እንጂ ከእርሱ የተወለዱትን ኤፍሬምንና ምናሴን ሊለያቸው አልቻለም ። ኤፍሬምና ምናሴ ከአባታቸው ከዩሴፍና ከግብፃዊት ሴት በግብፅ ነው የተወለዱት ስለዚህም ግማሽ ዕብራዊ ግማሽ ግብፃዊ ናቸውና ግር አሰኙት ።

(ዘፍ 41 ÷ 45)

አለባበሳቸው እብራዊም አይደለም እ--እ--እ --ግብፃዊም አይደለም መልካቸውም አቋማቸውም እንዲሁ ነው ። እነዚህ እነማን ናቸው?

ያዕቆብ በዘመኑ ካከናወናቸው መልካም ነገሮች ዋንኛው እነዚህን ልጆች እንደራሱ ልጆች መቀበሉ ነበር ። እ-ር-ስ-ዎ-ሳ ?

እርስዎና የእርስዎ ቤተ ክርስቲያን እንዴት ናችሁ ? ለየት ያሉትንም በፀጋቸው ያቅፋል ? ወይስ-----?

ያዕቆብ ምን ለየት ቢሉ ግማሽ ዕብራዊ ግማሽ ግብፃዊ ቢሆኑ ወ ሰዳቸው ተቀበላቸውና ልጆቹ አደረጋቸው ። ውብ ወሳኔ !

መሳፍንት 4 ÷ 4 ጀምሮ የምናያት ዲቦራ የተባለች ፅኑ ሴት የማን ዘር ትመስልዎታለች ? የኤፍሬም እኮ ነች ።

ጌድዮንስ የማን ዘር መሰለዎ የምናሴ እኮ ነው ፣ አይገርምም “ እነዚህ እነማን ናቸው ? ” ግማሽ ዕብራዊ ግማሽ ግብፃዊ ናቸው ።

የሀና ልጅ ሳሙኤል ኤፍሬማዊ እንደሆነስ ያውቃሉ ? እርሱም ግማሽ ዕብራዊ ግማሽ ግብፃዊ ነውከ ? ምን ይላሉ እርስዎ ?

እነዚህ እነማን ናቸው ? ብለው አይግፉአቸው ፣ ይቀበሉዎቸውና የፀጋቸው ተጠቃሚ ይሁኑ ። በግድ እኛን መምሰል ፣ እንደኛ መልበስና መናገር የለባቸውም ብዙ ሊያገለግሉና ብዙ ሊሮጡ የሚችሉ በቤተ ክርስቲያን ተቀምጠው እንዳያረጁብዎ ጥንቃቄ ሊያደርጉ ያስፈልጋል እግዚአብሔር ይርዳዎ !

አ-ይ-መ-ስ-ሎ-ት-ም ?

ባለረኛው ራብተኛ

“ ኢየሱስም ፡- ወጥቶ ብዙ ሕዝብ አየና እረኛ እንደሌላቸው በጎች ስለ ነበሩ አዘነላቸው ፣ ብዙም ነገር ያስተምራቸው ጀመር ። ”

ማር 6 ÷ 34

ሕዝብ ! ቃል ተርቧል ፣ “ የእግዚአብሔር ቃል ” ለመማር ለመመከር ፣ ለመገሰፅና ለመፈወስ ። ሆ ! ብሎ ፣ ቤቱን ፣ መንደሩን ለቆ ሄደ ፣ ወጣ ፣ ገሰገሰ ፣ ማንም ላያቆመው ተመመ ።

ራብ ነውና ጨከኑ ፣ ጥማት ነውና ቆረጠ ፣ ሄደ ! ሄደ ! ኢየሱስን ከበበ ። በወሃ ምንጩ ሰፈረ ፣ ሊረካ ከጥማቱ ፣ ሊጠግብ ከረሃቡ ወደደ ።

ምነው ሕዝብ ተራብ ? ምነው አካል ተጎዳ ? ምነው “ እረኛ ” እያለ ምነው ? ወገን ከሳ-ሳ ? ምነው ? ሻረ ምነው ?

ሻረ ! ሕዝብ ተመመ ፣ ሄደ ፣ ወጣ ፣ ነጎደ ፣ ዝም አትበል “ እረኛ ”

“ ደካማው ምነው አልፀና ? ታማሚው አልተፈወሰ ? ሰባራው አልተጠገነ ፣ ባዛኛ አልተመለሰ ? የጠፋው አልተፈለገ ? ምነው ? ምነው ?

ሕዝ 34 ÷ 4

ምነው ! ንቃ ! ንቃ እንጂ እረኛ ! ሕዝብ እንዳይሆን “ ባለረኛው ራብተኛ ”

አኩንገኩት በቤቴል

ገና በእናቱ ማህፀን ውስጥ እያለ “**ገዢ**” እንደሚሆን በሰው

ሳይሆን በእግዚአብሔር የተመሰከረለት ያዕቆብ (ዘፍ 25 ÷ 23)

በሰው ሳይሆን በእግዚአብሔር “**ወደድሁህ**” የተባለ ያዕቆብ (ሚልክያስ 1 ÷ 2 ሮሜ 9 ÷ 13)

የእግዚአብሔር ምሕረትና ቸርነት ምን ያህል ታላቅ መሆኑን በኛ መሆንና አለመሆን ላይ በፍፁም የሚደገፍ አለመሆኑን ከማንኛውም ስዕላዊ መልዕክቶች በበለጠ የምንማረው በያዕቆብ ሕይወትና ገጠመኝ ነውና የገዢውንና የተወደደውን ወንድም ያዕቆብን ገዢ በመከተል ትምህርትን ለመቅሰም እንጥራለንና----- ኑ ! አብረን እንግዛዝ ::

ከህያ አመት የአጎቱ ቤት ቆይታ በኋላ ፊቱ እንደ ቀድሞው ስላልሆነለት ልቡ አዝኖ የሚያደርገውን ሲያወጣና ሲያወርድ ድንገት እግዚአብሔር ጣልቃ በመግባት (ዘፍ 31 ÷ 3) “ ወደ አባትህ ምድር ወደ ዘመዶችህም ተመለስ ፤ እኔ ከአንተ ጋር እሆናለሁ ” የሰጠው ተስፋ

“ ሀወልት የቀባህበት ፤ በዚያም ለእኔ ስዕለት የተሳልህበት የቤቴል አምላክ እኔ ነኝ ፤ አሁንም ተነስ ! ከዚህ አገር ወጣ ! ወደ ተወለድህበት ምድር ተመለስ ። ” (ዘፍ 3 ÷ 13) እግዚአብሔር ብሎኛልና ተነሱ እንሂድ እርሱ እንደቃሉ ነውና ። ሄዱ ፤ ወጡ ፤ ቀዩ ምድራቸውን ለቀቁ -----ራሄልና ልያ ።

ለተሻለ ኑሮ ፤ የተሻለ ሕይወት ፤ በተሻለ አምላክ ፤ ለመምራት መወጣት ፤ መሄድ ፤ ግድ ነውና መለየት ። ትተውት ሄዱ ላባን ፤ ሳያውቅ ፤ ሳይጠረጥር ሽሹት ፤ ተለዩት ።

የነፃነት ትንፋሽ ፤ የራስነት ገዢ ለመልካም ፤ ለጥሩ ሄዱ የእጩይታ እርምጃ ተራመዱ ። መላ ቤተሰቡ

ዘፍ 34 ÷ 1- በከነዓናውያንና በፌርዛውያን ምድር እህታቸው ተደፈረች ። ዋወ ! -----ስምኦንና ሌዊ ሄዱ ደምን አፈሰሱ ፤ ለብቀላ እንደገና ፍርሀት ድንጋጤ በቤተሰቡ -----ትንሽዋን ነፃነት ለመንፈግ ፍልምያ ፤ ሰላምን ለመንጠቅ ትግል ።

ምነው ? ምነው ? በዚህች አገር በሚኖሩ በከነዓናውያንና በፌርዛውያን ሰዎች የተጠላሁ ታደርጉኝ ዘንድ እኔን አስጨነቃችሁኝ ? (ዘፍ 34 ÷ 30) እኔ በቁጥር ትንሽ ነኝ ። እነርሱ በእኔ ላይ ይሰበሰቡና ይመቱኛል ። እኔም ከወገኔ ጋር እጠፋለሁ ። ምነው ? ምነው ?

ጭንቀት ፤ ፍርሀቱን ሳይሸሽግ ለልጆቹ ገለፀ ፤ ያዕቆብ አባታቸው ። ዛሬም ፍርሀት ፤ ዛሬም ጭንቀት ፤ አቤት ሕይወት ! በፈራን በደነገጥን ሰዐት ፤ ዙሪያችንን ፍርሀት ሲወጠን ፤ እርሱ አወን ! እርሱ ብቻ ጉልበት ደገፋ የሚሆን አምላክ ድንገት ይገለፅና መሸሸጊያ ይሆናል

ለያዕቆብም “**ወደ ቤቴል ወጣ በዚያም ኑር**” ዘፍ 35 ÷ 1 በማለት ድንገት በጭንቀቱ ሰዐት ፤ በድንጋጤው ወቅት እግዚአብሔር ደረሰለትና መሸሸጊያ ፤ መጠለያ ሆነው ። ለእኔም ለእርስዎም እንዲሁ ነው በስሙ ተጠርተናልና ፤ በመንፈሱ ታትመናልና ።

ቤቴል ! የጉብኝት ስፍራ ሳይሆን - የመኖርያ ስፍራ ነውና በዚያም ኑር ! እርስዎስ በቤቴል እየኖሩ ነው ? በእግዚአብሔር መገኘት ውስጥ ፤ በቃሉ ዙርያ እለት እለት ራስዎን ካላገኙት እ-እ-እ-እ-ዘፍ 28 ÷ 10-19 ለመጀመሪያ ጊዜ ያዕቆብ ነፍሱን ለማዳን በሮጦ ጊዜ እግዚአብሔር በግልፅ የተገናኘው ጊዜ ። ፊት ለፊት አምላኩን ያየበት ስፍራ ፤ ክብሩንና ግርማውን የተለማመደበት ስፍራ ቤቴል !

ቤቴል ! እግዚአብሔር አልተወሀም ከቶም አለቅህም ብሎ ከስጋ ለባሽ ፤ ያወም ያዕቆብን ከመሰለ ሰው ቃል ኪዳን የተጋባበት ስፍራ ቤቴል። ወደዚህ ቤቴል ሂድ ፤ በዚያም ኑር ። በሀይለኛ ሰዐት ፤ ረዳት በሻትንበት ወቅት እግዚአብሔር ወደ እኔ መገኘት ውስጥ ፤ ነፍስህ ታርፋለች ፤ ከጥላዩ በታች ተሰወር በዚያም ኑር ይላል ።

ያዕቆብ መልሱ አፋጣኝ ነበር -----እሺ-----የሚል እጅን የማንሳት ፤ ካላንተ የለኝም የማለት በአምላኩ የመማረክ ግሩም መታዘዝ ። ያዕቆብ ቤቴል ማንን እንደሚያገኝ ያወቃልና ዝግጅቱን ቀጠለ ።

1. እንግዶችን አማልክት አስወግዱ ከዚህ በፊት ወደ አባትህ ቤት ሂድ ተብሎ የአጎቱን ቤት ሲለቅ ይህንን አላደረገም ። ለምን ? (ራሔል እንኳን ከአባትዋ የሰረቀችውን አማልክት አስወገደች) ቀበሩት ፤ ዳግም ላያስቡት ፤ ላያገኙት
2. ንፁህ ሁኑ (በንስህ)
3. ልብሳችሁን ለወጡ (የአስተሳሰብና የአመለካከት ለወጥ)

በማለት መወገድ የሚገባውን ካስወገዱ በኋላ ገዢ ወደ ቤቴል ወደ እግዚአብሔር ቤት ማንም ሳይደፍራቸው ጦር ሳይመዝባቸው ተጓዙ ።

የእግዚአብሔር ቤት የአምልኮ ቤት ፤ ስሙን መወደሻ ቤት ያዕቆብ በቤቴል መጀመሪያ ያደረገው ይህንኑ ነበር (ዘፍ 35 ÷ 7) ለአምላኩ መስዋዕትን ማቅረብ ነበር ፤ አድርገውልኛልና አመሰግንሁለሁ!

ይህ ነው ምኞታችን ፣ ቢሆንልን ፣ እግዚአብሔር ቢረዳን
በቤቴል መስዋዕትን ለእግዚአብሔር ማቅረብ ፣ ስሙን መወደስ
ታላቅነቱን በዜማ መናገር ፣ ያማረ አምልኮ ለጌታ -----።

ቤቴል ! እግዚአብሔር በዙፋኑ የሚከብርበት ፣ ሁሉን ቻይነቱ
የሚነገርበት ፣ ፍቅርና ርህራሄው የሚታወስበት ፣ ቤቴል የእግዚአብሔር
ቤት ፣ ቤቴል የሕዝቡ ፀጋ መቀባባይ ፣ መፈወሻ ቤት ቤቴል---ቤቴል---

ዲቦራ በቤቴል ሞተች የያዕቆብ እናት የርብቃ ሞግዚት
ዲቦራ በቤቴል ሞተች ። ያዕቆብ እናቱን ከቤት ከወጣ ጀምሮ
አላያትምና ፣ እንደ እናት የሚያያት ዲቦራ በቤቴል ሞተችበት ።

ታላቅ ሀዘን ፣ ታላቅ እንባ ፣ እንባ ፣ እንባ ለዲቦራ የርብቃ
ትዝታ ፣ ገፅታ ነችና ምድር አለቀሰ **አሎንባኩት** (የእንባ ሸለቆ)
በቤቴል ፣ ዋ ! ወ ! ለምን ? ለምን ? አሎንባኩት በቤቴል ለምን ?
(ዘፍ 35 ÷ 8)

“ እግዚአብሔር በዚህ ስፍራ አይደለምን ? ” ዘፍ 28 ÷ 16 ለምን ?
አሎንባኩት በቤቴል ። ለምን ? ለምን ? -----እኮ ለምን ?

ተቆጣ ያዕቆብ ፣ ተበሳጫ ፣ ተናደደና አኮረፈና ባምላኩ
ኑ ! ከቤቴል እንደወጣ (ዘፍ 35 ÷ 16) እንሂድ ብሎ ከቤቴል ቤተሰቡን
አወጣ ፣ ሂደ ።

ቁጣ ጨካኝ ነው ፣ ኅይለኛ ። ቆራጥ ነው ደመኛ ። ሂደ
የተወደደችው ፣ ፍቅረኛው ፣ ስለ እርስዋ ራሱን አሳልፎ ለሰጠላት
ለራሱል እንኳን አልተራራላትም እርግዝናዋ አልታየላትም ።
የጨከነ ሰው ብዙ ፣ ብዙ ያደርጋልና ተነሱ ሄዱ መኖር አልወደዱም ።

አሎንባኩት በቤቴል ያስጨክናል ፣ አምላክ የት አለ ያሰኛል
ትርፌ ይህ ነውን ? ለምን እኔ ? ---በስሙ የተጠራው አይደለውምን ?
በቡድ ደም መዋጀቴስ የት አለ ? ምሬት ያመጣል ፣ ያስከትላል !

እርስዎ እንዴት ነዎት ?

ይህን ያህል ቀንዋ ደርሶአልና ራሔል በምጥ ተጨነቀች ፣ ጮነች ፣ አልቻለችምና
ሀዘንተኛ ነችና ስሙን ቤንሐኒ (የሀዘኔ ልጅ) አለችው ። ያተረፍኩት ይህንን ነው
ብላ -----ቤንሐኒ-----

ራሂል ይህንን ብላ ሂደች ፣ አንቀላፋች ወደ ወገኖቻቸው ተከማቸች
አሎንባኩት-----እንባ ፣ በእንባ ላይም እንባ ፣ ጨካኝ ፣ ለቅሶ ።

ትኩር ብሎ ተመለከተና ፣ አሳወ ፣ ያዘወና የልጅነት ገላውን ዳሰሰና የለም
የለም ! ቢንያም ነው ! ቢንያም ! ቢንያም ! ----
(የደስታዮ ልጅ ፣ የቀኝ እጅ ልጅ) ቢንያም ! ቢንያም ይሁን አለ ያዕቆብ

ከአሁን በኋላ ሀዘን የለም----ለምን ? ለምን ? ሀዘን
ተስፋችን በላይ ነውና በምድር ጊዜአዊና የአሁን ሰው ነንና ፣ ደስታዮ
ይጀምር ቢንያም ብየዋለሁ ፣ ቢንያም ይሁን አወን--ቢንያም--ደስታዮ--

ፊሊ 3 ÷ 1 “ በቀረጫስ ወንድሞች ሆይ ፡- በጌታ ደስ ይበላችሁ ። ”

ዙሪያችሁ አሎንባኩት ቢሆን ፡- በጌታ ደስ ይበላችሁ ። ምክንያቱም በእርሱ
በመሆናችሁ ብቻ ነውና ዛሬ ያንቀላፉትን በጌታ ቀን የምታዩአቸው ከወዳጆቻችሁ
ጋር እንደገና ለዘላለም አንድነት የምትሰበሰቡት ፣ በርቱ !

“ በዚች ህይወት ብቻ ክርስቶስን ተስፋ ያደረግን ከሆነ ፣ ከሰው ሁሉ
ይልቅ ምስኪኖች ነን ። ”

1 ቆሮ 15 ÷ 19

“ አወን አሎንባኩት በቤቴልም አለ ”

የልጆቹ እንባ የሚታወስበት ጊዜው ፍቅ አይደለምና

እ-ን-በ-ረ-ታ-ለ-ን

እ-ና-ደ-ር-ጋ-ለ-ን

እንባዎችንም ሁሉ ከአይኖቻችን ያብሳል ፣
ሞትም ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም ፣
ኋዘንም ቢሆን ወይም ጨካኝ ወይም ስቃይ
ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም
የቀደመው ስርት አልፎአልና ።

ራዕይ 21 ÷ 4

እንዲይደገም

ኢየሱስም :- ሕፃናትን ተወክቶ ወደእኔ ይመጡ ዘንድ አትከልክሉክቸው ::

ማቴ 19 ÷ 14

ጌታውም ባርያውን :- ቤቴ እንዲሞላ ወደ መንገድና ወደ ቅጥር ወጣና ይገቡ ዘንድ ግድ በላቸው ::

ሉቃስ 14 ÷ 23

እግዚአብሔር ከዘመናት ጀምሮ ለሰዉ ልጆች ያለው አላማና እቅድ :- ወደ ራሱ መጥራት ፤ ሕዝቡን መሰብሰብና ማቀፍ ፤ በጥላዉ ስር መሸሸግና መንከባከብ ሲሆን :-

ምነዉ ?

ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ ቀርበዉ :-
“ አስናብታቸዉ ” አሉት ::

ማር 6 ÷ 35-36

ለምን ሕዝብን ከጌታ ለመለየት ቸኮሉ ? ለምን ?
ጠንቀቅ ነዉ ! እንዲ እንዲይደገም ::